

ಮೇಘ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ಆ ಐದು ತಾವರೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿದರೆ, ನೀನು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧ.”

ಯುವತಿ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಳು: “ಸ್ವಾಮಿ, ಏಕೋ ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಯಾವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವ್ಯವಿತ್ತೋ ಏನೋ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ಯುವಕರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಆಗಲ್ಲ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಂಚಲಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೇಳಿದ ಐದು ತಾವರೆಹೂವು ಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹಣ ಕೊಡುವುದೇನೂ ಬೇಡ. ಆದರೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಬೇಡ.”

ಮೇಘನಿಗೆ ಮೊದಲು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ, “ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾನೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಈಗ ಮದುವೆಯಾದರೆ, ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಆಸೆಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು, ಅಲ್ಲವೇ?”

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಯುವತಿ ಮತ್ತೆ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು: “ನಾನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಏನೇನು ಸಹಾಯ ಬೇಕೋ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.”

ಮೇಘ ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ. ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ದೀಪಂಕರ ಮುನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪೇ ನೆರೆದಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ದೂರದಿಂದಲೇ ಮುನಿಗಳ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಮುನಿಗಳ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡು ಮೇಘನ ದೇಹವಿಡೀ ಪುಳಕಿತಗೊಂಡಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದರು. ಆದರೂ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೇಘನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಮುನಿಗಳ ಪಾದದಡೆಗೆ ಎಸೆದನು. ಪವಾಡದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವು ದೀಪಂಕರರ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿಬಿದ್ದವು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲವಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ಮೇಘನಿಗೆ ಹೇಳ ತೀರದ ಸಂತೋಷ. ಆ ಯುವತಿಯೂ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಎಸೆದಳು. ಅವೂ ಕೂಡ ದೀಪಂಕರರ ಬಾಹುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿಬಿದ್ದವು. ಅವರು ಈ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದವರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಜನಸಂದಣಿ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಮೇಘ ಯುವತಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ದೀಪಂಕರರು ಮೇಘನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರು. “ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಭಾವನೆ

ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನೀನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀಯೆ. ಮುಂದಿನ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಆಸೆಯು ಕೈಗೂಡುತ್ತದೆ” ಎಂದರು. ಅನಂತರ ಮೇಘನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಯುವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: “ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀನು ಆತನ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಲಿರುವೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು.”

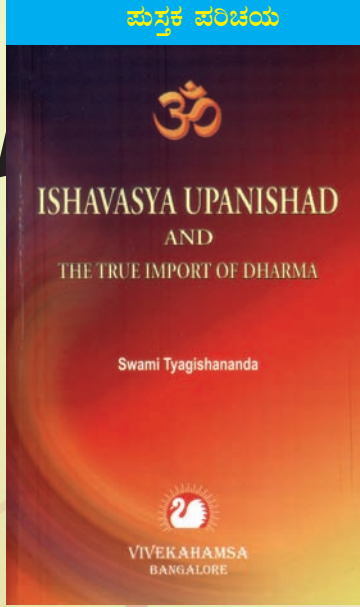
ಮೇಘ ಮತ್ತು ಆ ಯುವತಿ - ಇಬ್ಬರೂ ಗುರುಗಳ ಮಾತಿ ನಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ದೀಪಂಕರರ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ಕಥೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಅತಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ: “ಮಕ್ಕಳೇ, ಮೇಘನು ಆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಯುವತಿಯೊಡನೆ ಬಾಳು ನಡೆಸುತ್ತ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಆ ಯುವತಿಯೂ ತನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಯಾವತ್ತೂ ಮೇಘನ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಳು ಅಡ್ಡಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಘನು, ಅವಳಿಗೆ ಸದಾ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದನು. ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಸತತಸಾಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಆತನು ಜ್ಞಾನಿಯಾದನು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕಾಯಿತು.”

ಬುದ್ಧ ಮತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದ: “ಮಕ್ಕಳೇ, ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಕೀರ್ತಿ - ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವು ಬಹುಬೇಗ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇತರರೊಡನೆ ವರ್ತಿಸುವುದು - ಇವೇ ಜೀವನದ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು. ಇವೆರಡೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಮೇಘ ಮತ್ತು ಅವನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಗಳಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹಲವು ಜನ್ಮಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಆನಂದದಿಂದ ಬಾಳಿದರು.” ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಯಶೋಧರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ಬುದ್ಧ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಅದು ತನ್ನನ್ನೇ ಕುರಿತದ್ದು ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪ ಹರಿಯಿತು. ಬುದ್ಧ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವಳು ಅರಿತು ಕೊಂಡಳು.

(ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ)

ISHAVASYA UPANISHAD AND THE TRUE IMPORT OF DHARMA

ಲೇಖಕರು: **ಸ್ವಾಮಿ ತ್ಯಾಗೀಶಾನಂದ**
 ಪ್ರಕಾಶಕರು : ವಿವೇಕಹಂಸ ಪ್ರಕಾಶನ,
 ೫೬೯, ಮೂರನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಶ್ರೀನಿವಾಸ
 ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೫೦
 ಪುಟಗಳು : ೩೮೫
 ಬೆಲೆ : ರೂ. ೨೦೦/-

ಸ್ವಾಮಿ ತ್ಯಾಗೀಶಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಪ್ರತಿಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭೂತಿಗಳಿಗಾಗಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಗವತದ ಮೇಲೆ ಅವರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರವಚನಗಳು ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು, ಜ್ಞಾನಪ್ರಬೋಧಕಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾವುದೇ ಲಿಖಿತ ಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳುಗರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ನಾರದೀಯ ಭಕ್ತಿಸೂತ್ರದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ವಿದ್ವತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ಕೀರ್ತಿದಾನಂದಜಿ ಅವರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ತ್ಯಾಗೀಶಾನಂದಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪ್ರಥಮ ಕುಸುಮವೇ ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

'ವೇದ' ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪೂಜ್ಯರು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಭಗವತ್ತಾತ್ಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗುವುದೇ ವೇದ. ಯಜುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ 'ಕೃಷ್ಣ' ಅಥವಾ 'ಶುಕ್ಲ' ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರಭೇದಗಳಿವೆ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅವಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸುವಂಥ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರ, ಅರ್ಥ, ಪ್ರಯೋಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲೋಕಗಳ ಭೋಗಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ವೇದಭಾಗಕ್ಕೆ 'ಕೃಷ್ಣ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನ ಅನುಭೂತಿಗೆ ಸಾಧನವಾಗುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಭೇದಕ್ಕೆ 'ಶುಕ್ಲ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶುಕ್ಲಯಜುರ್ವೇದದ ಅಂತಿಮಭಾಗವನ್ನೇ 'ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತು' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿವರಿಸುವ ವಿಭಿನ್ನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ತ್ಯಾಗೀಶಾನಂದಜಿಯವರು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧಾನ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದಿದ್ದಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರದ ಮೇಲೆ, ದೃಢ, ಅದೃಢ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟಾದೃಢಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ; ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಮನ್ವಯಭಾವವನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿನ ನೂರಾರು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖವಾಗಿ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಮೃತಿಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು, ಆಗಮಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಭಾಷ್ಯ, ಯೋಗಸೂತ್ರ, ಸಾಂಖ್ಯಕಾರಿಕಾ, ಕೌಶೀತಕಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಮಹಾವಾಕ್ಯ ರತ್ನಾವಲಿ, ವಿವೇಕಚೂಡಾಮಣಿ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಮಂತ್ರಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಶ್ಲೋಕಗಳಿರುವ ಇಡೀ ಮಹಾಭಾರತವು ಅವರ ನಾಲಗೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ನೆಲೆಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಆದಿಪರ್ವ, ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ, ಶಾಂತಿಪರ್ವ,